

**இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் இங்கே பாபாவின் நினைவில் இருந்து
பாவத்தை அழிப்பதற்காக வந்துள்ளீர்கள் ஆகையினால் புத்தியின் தொடர்பு
பயனற்றதாகி விடக்கூடாது, இந்த விஷயத்தில் முழு கவனம் வைக்க வேண்டும்.**

**கேள்வி: எந்தவொரு துட்குமமான (மறைமுக) விகாரம் கூட கடைசியில் கஷ்டத்தை கொண்டு வந்து
விடுகிறது?**

பதில்: ஒருவேளை சூட்சுமமாக பேராசையின் விகாரம் இருக்கிறது, ஏதாவது ஒரு பொருளை பேராசையின் காரணத்தினால் தங்களிடத்தில் சேர்த்து வைத்துக் கொள்கிறீர்கள் என்றால் அதுவே கடைசியில் கஷ்டப்படும்போது நினைவிற்கு வருகிறது ஆகையினால் பாபா கூறுகின்றார் - தங்களிடத்தில் எதையும் வைத்துக் கொள்ளாதீர்கள். நீங்கள் எண்ணங்கள் அனைத்தையும் ஒருமுகப்படுத்தி பாபாவின் நினைவில் இருப்பதற்கான பழக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் ஆகையினால் ஆத்ம-அபிமானியாக ஆவதற்கான பயிற்சி செய்யுங்கள்.

ஓம் சாந்தி! குழந்தைகளுக்கு தினம்-தினம் நினைவுட்டப்படுகிறது - ஆத்ம-அபிமானியாக ஆகுங்கள், ஏனென்றால் புத்தி இங்கேயும் அங்கேயும் செல்கிறது. அஞ்ஞான காலத்தில் கூட கதை கேட்கிறார்கள் என்றால் புத்தி வெளியே அலைபாய்கிறது. இங்கேயும் கூட அலைபாய்கிறது ஆகையினால் தினம்-தினம் ஆத்ம-அபிமானியாகுங்கள் என்று கூறுகின்றார். நாம் என்ன சொல்கிறோமோ அதன்மீது கவனம் கொடுங்கள், தாரணை செய்யுங்கள் என்று அவர்கள் சொல்வார்கள். சாஸ்திரம் என்ன சொல்கிறதோ அந்த வார்த்தைகளை கவனத்தில் வையுங்கள். இங்கே பாபா ஆத்மாக்களுக்கு புரிய வைக்கின்றார், நீங்கள் அனைவரும் மாணவர்கள் ஆத்ம-அபிமானியாக ஆகி அமருங்கள். சிவபாபா படிப்பிப்பதற்காக வருகின்றார். சிவபாபா படிப்பிக்க வருகின்றார் என்று புரிந்து கொள்ளும் படியான கல்லூரி வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட பள்ளி புருஷோத்தம சங்கமயுகத்தில் தான் இருக்க முடியும். மாணவர்கள் அமர்ந்திருக்கிறார்கள் மற்றும் பரமபிதா பரமாத்மா நமக்கு படிப்பிக்க வருகின்றார் என்று புரிந்து கொள்கிறார்கள். சிவபாபா நமக்கு படிப்பிக்க வருகின்றார். முதல் விஷயம், நீங்கள் தூய்மையாக ஆக வேண்டும் என்றால் என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள் என்று புரிய வைக்கின்றார், ஆனால் மாயை அடிக்கடி மறக்கச் செய்கிறது ஆகையினால் பாபா எச்சரிக்கின்றார். யாருக்கும் புரிய வைக்க வேண்டும் என்றால் கூட முதல்-முதலில் பகவான் யார் என்ற விஷயத்தை புரிய வைப்புகள். தூய்மையற்றவர்களை தூய்மையாக்குபவர், துக்கத்தை போக்கி சுகத்தை வழங்கும் பகவான் எங்கே இருக்கிறார்? அவரை அனைவரும் நினைவு செய்கிறார்கள். ஏதாவது ஆபத்து வருகிறது என்றால், ஹே பகவானே கருணை காட்டு என்று சொல்கிறார்கள். யாரையாவது காப்பாற்ற வேண்டும் என்றால் கூட ஹே பகவானே என்று அழைக்கிறார்கள், ஓ இறை தந்தையே துக்கத்திலிருந்து விடுவியுங்கள். துக்கம் அனைவருக்கும் இருக்கிறது. சத்யுகத்தை சுகதாமம் என்றும் கலியுகத்தை துக்கதாமம் என்று சொல்லப்படுகிறது என்று உறுதியாகத் தெரியும். இதை குழந்தைகள் தெரிந்திருக்கிறார்கள், இருந்தாலும் மாயை மறக்கச் செய்து விடுகிறது. இதை நினைவில் நிறுத்துவதற்கான வழக்கம் கூட நாடகத்தில் இருக்கிறது ஏனென்றால் முழு நாளும் நினைவு செய்யாதவர்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள், ஒரு நிமிடம் கூட நினைவு செய்வதில்லை பிறகு நினைவுட்டுவதற்காக இங்கே அமரவைக்கப்படுகிறது. நினைவு செய்வதற்கான யுக்தியை சொல்லும்போது உறுதியாகி விடுவார்கள். பாபாவின் நினைவின் மூலம் தான் நாம் சதோபிரதானமாக ஆக வேண்டும். சதோபிரதானமாக ஆவதற்கான முதல்தரமான உண்மையான யுக்தியை பாபா கூறியுள்ளார். தூய்மையற்றவர்களை தூய்மையாக்குபவர் ஒருவரே ஆவார், அவர் வந்து யுக்தியை கூறுகின்றார். பாபாவோடு யோகத்தில் இருக்கும்போது தான் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அமைதியில் அமருகிறீர்கள். ஒருவேளை புத்தியின் தொடர்பு இங்கே-அங்கே சென்றது என்றால் அமைதியில் இல்லை, அமைதியற்று இருப்பதாகும். எவ்வளவு நேரம் இங்கே-அங்கே புத்தியின் தொடர்பு (நினைவு) சென்றதோ, அந்த நேரம் பயனற்றதாகி விட்டது ஏனென்றால் பாவம் அழியவில்லை. பாவம் எப்படி அழிகிறது என்பதை உலகம் தெரிந்திருக்கவில்லை. இவை மிகவும் ஆழமான விஷயங்களாகும். என்னுடைய நினைவில் அமருங்கள், எதுவரை நினைவினுடைய நூல் இணைந்திருக்கிறதோ, அவ்வளவு நேரம் பலன் இருக்கிறது என்று பாபா கூறியிருக்கின்றார். கொஞ்சம் கூட புத்தி இங்கே-அங்கே சென்றது என்றால் அந்த நேரம் வீணாகி விட்டது, பயனற்றதாகி விட்டது. பாபாவினுடைய டைரக்ஷன், குழந்தைகளே

என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்பதல்லவா, ஒருவேளை நினைவு செய்யவில்லை என்றால் பலனற்றதாகும். இதன்மூலம் என்ன நடக்கும்? நீங்கள் விரைவாக சதோபிரதானமாக ஆக மாட்டீர்கள் பிறகு பழக்கமாகி விடும். இது நடந்து கொண்டே இருக்கும். ஆத்மா இந்த பிறவியில் செய்த பாவத்தை என்னவோ தெரிந்திருக்கிறது. எங்களுக்கு நினைவில்லை என்று சிலர் சொல்கிறார்கள், ஆனால் 3-4 வயதிலிருந்து அனைத்து விஷயங்களும் நினைவிருக்கிறது என்று பாபா கூறுகின்றார். பின்னால் நடப்பதைப் போல் ஆரம்பத்தில் இவ்வளவு பாவங்கள் நடப்பதில்லை. நாளுக்கு - நாள் குற்றப்பார்வை ஏற்பட்டுக் கொண்டே செல்கிறது, திரேதாவில் இரண்டு கலைகள் குறைகிறது. சந்திரனின் இரண்டு கலைகள் எவ்வளவில் குறைகிறது. மெது-மெதுவாக குறைந்து கொண்டே செல்கிறது பிறகு 16 கலைகள் சம்பூரணம் என்றும் சந்திரனுக்கு சொல்லப்படுகிறது, சூரியனுக்கு சொல்லப்படுவதில்லை. சந்திரனுக்கு ஒரு மாதத்தின் விஷயமாகும், இது ஒரு கல்பத்தின் விஷயமாகும். நாளுக்கு - நாள் கீழே இறங்கிக் கொண்டே செல்கிறார்கள். பிறகு நினைவு யாத்திரையின் மூலம் மேலே ஏற முடியும். பிறகு நினைவு செய்து மேலே ஏறவேண்டிய அவசியமே இல்லை. சத்யுகத்திற்கு பிறகு இறங்க வேண்டும். சத்யுகத்திலும் நினைவு செய்தால் கீழே இறங்கவே மாட்டோம் என்பதில்லை. நாடகத்தின் படி இறங்கத்தான் வேண்டும், எனவே நினைவும் செய்வதில்லை. கண்டிப்பாக இறங்கத் தான் வேண்டும் பிறகு நினைவு செய்வதற்கான வழியை பாபா தான் கூறுகின்றார் ஏனென்றால் மேலே செல்ல வேண்டும். பாபா சங்கமயுகத்தில் தான் வந்து, இப்போது ஏறும் கலை ஆரம்பமாகிறது என்று கற்றுக் கொடுக்கின்றார். பிறகு நாம் நம்முடைய சுகதாமத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். இப்போது சுகதாமத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்றால் என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று பாபா கூறுகின்றார். நினைவின் மூலம் உங்களுடைய ஆத்மா சதோபிரதானமாக ஆகி விடும்.

நீங்கள் உலகத்திலிருந்து தனிப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றீர்கள், வைகுண்டம் உலகத்திலிருந்து முற்றிலும் தனிப்பட்டதாகும். வைகுண்டம் இருந்தது, இப்போது இல்லை. கல்பத்தின் ஆயுளை அதிகப்படுத்தி விட்ட காரணத்தினால் மறந்து விட்டார்கள். இப்போது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு வைகுண்டம் அருகில் தெரிகிறது. இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் தான் இருக்கிறது. நினைவு யாத்திரையில் தான் குறைபாடு இருக்கிறது ஆகையினால் இன்னும் நேரம் இருக்கிறது என்று புரிந்து கொள்கிறார்கள். நினைவு யாத்திரை எந்தளவிற்கு இருக்க வேண்டுமோ அந்தளவிற்கு இல்லை. நீங்கள் நாடகத்தின் திட்டப்படி செய்தியை கொண்டு சேர்க்கிறீர்கள், சிலருக்காவது செய்தியை கொடுக்க வில்லை என்றால் சேவை செய்ய வில்லை என்று பொருள். என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள் என்று பாபா கூறுகின்றார், என்ற செய்தியை முழு உலகத்திற்கும் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும். கீதையை படிக்கக் கூடியவர்கள் தெரிந்துள்ளார்கள், ஒரு கீதை சாஸ்திரத்தில் தான் இந்த மகாவாக்கியம் இருக்கிறது. ஆனால் அதில் கிருஷ்ண பகவானுடைய மகாவாக்கியம் என்று எழுதிவிட்டார்கள் எனும்போது யாரை நினைவு செய்வது. சிவனுடைய பக்தி என்னவோ செய்கிறார்கள் ஆனால் ஸ்ரீமத்படி நடப்பதற்கு யதார்த்தமான ஞானம் இல்லை. இந்த சமயத்தில் உங்களுக்கு ஈஸ்வரிய வழி கிடைக்கிறது, இதற்கு முன்னால் மனிதர்களின் வழியாகும். இரண்டிற்கும் இரவு-பகலுக்குண்டான வித்தியாசம் இருக்கிறது. மனிதனுடைய வழி ஈஸ்வரன் சர்வவியாபி என்று சொல்கிறது. ஈஸ்வரனுடைய வழி சொல்கிறது அப்படி இல்லையென்று. நான் சொர்க்கத்தை ஸ்தாபனை செய்ய வந்திருக்கிறேன் என்றால் கண்டிப்பாக இது நரகம் என்று பாபா கூறுகின்றார். இங்கே அனைவருக்குள்ளும் 5 விகாரங்கள் பிரவேசித்திருக்கிறது. விகார உலகமாக இருக்கிறது ஆகையினால் தான் நிர்விகார உலகமாக்க நான் வருகின்றேன். யார் ஈஸ்வரனுடைய குழந்தைகளாக ஆகியுள்ளார்களோ, அவர்களிடம் விகாரங்கள் இருக்க முடியாது. இராவணனுடைய சித்திரத்தை 10 தலைகளையுடையதாக காட்டுகிறார்கள். இராவணனுடைய உலகம் நிர்விகார உலகம் என்று ஒருபோதும் யாரும் சொல்ல முடியாது. இப்போது இராவண இராஜ்யம், அனைவரிடத்திலும் 5 விகாரங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். சத்யுகத்தில் ராமராஜ்யமாகும், எந்த விகாரமும் இல்லை. இந்த சமயத்தில் மனிதர்கள் எவ்வளவு துக்கமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். சரீரத்திற்கு எவ்வளவு துக்கம் ஏற்படுகிறது, இது துக்கதாமமாகும், சுகதாமத்தில் சரீர ரீதியான துக்கம் கூட இருப்பதில்லை. இங்கே எவ்வளவு மருத்துவமனைகள் நிறைந்திருக்கின்றன, இதனை சொர்க்கம் என்று சொல்வது கூட மிகப்பெரிய தவறாகும். எனவே புரிந்து கொண்டு மற்றவர்களுக்குப் புரிய வைக்க வேண்டும், அந்த கல்வி யாருக்கும் புரிய வைப்பதற்காக அல்ல. பரிட்சையில் தேர்ச்சி பெற்றுவிட்டால் வேலையில் சேர்ந்து விடலாம். இங்கே நீங்கள் அனைவருக்கும் செய்தியை கொடுக்க வேண்டும். ஒரு தந்தை மட்டுமா கொடுக்க முடியும். யார் மிகுந்த புத்திசாலிகளாக இருக்கிறார்களோ, அவர்களை டீச்சர் என்று சொல்லப்படுகிறது, குறைந்த புத்தியுடையவர்களை மாணவர் என்று சொல்லப்படுகிறது.

நீங்கள் அனைவருக்கும் செய்தியை கொடுக்க வேண்டும், பகவானை தெரிந்திருக்கிறீர்களா? என்று கேட்க வேண்டும். அவர் அனைவருக்கும் தந்தையாக இருக்கின்றார். எனவே முக்கியமான விஷயம் பாபாவின் அறிமுகத்தை கொடுப்பது, ஏனென்றால் யாரும் தெரிந்திருக்கவில்லை. உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்தவர் பாபா, முழு உலகத்தையும் தூய்மையாக்கக் கூடியவர் அவரே. முழு உலகமும் தூய்மையாக இருந்தது, அதில் பாரதம் தான் இருந்தது. வேறு எந்த தர்மத்தை சேர்ந்தவர்களும் நாங்கள் புதிய உலகத்தில் வருகின்றோம் என்று சொல்ல முடியாது. நமக்கு முன்னால் யாரோ இருந்துவிட்டு சென்றுள்ளார்கள் என்று அவர்கள் புரிந்து கொள்கிறார்கள். கிறிஸ்துவம் கூட கண்டிப்பாக யாருக்குள்ளாவது வருவார். அவருக்கு முன்னால் கண்டிப்பாக யாரோ இருந்தார்கள். நான் இந்த பிரம்மாவின் உடலுக்குள் பிரவேசிக்கின்றேன் என்று பாபா வந்து புரிய வைக்கின்றார். பிரம்மாவின் உடலுக்குள் வருகின்றார் என்பதை கூட சிலர் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அட பிராமணர்கள் கண்டிப்பாக வேண்டும். பிராமணர்கள் எங்கிருந்து வந்தார்கள். கண்டிப்பாக பிரம்மா மூலமாகத் தான் வந்திருப்பார்கள் அல்லவா. நல்லது, பிரம்மாவின் தந்தையை எப்போதாவது கேள்வி யுற்றிருக்கிறீர்களா? அவர் கிரேட் கிரேட் கிராண்ட் பாதர்(தாத்தாவுக்கு தாத்தா) ஆவார். அவருக்கு சரீரமுடைய தந்தை யாரும் இல்லை. பிரம்மாவின் சாகார(சரீர) தந்தை யார்? யாரும் சொல்ல முடியாது. பிரம்மா பாடப்பட்டுள்ளார். பிரஜாபிதாவும் இருக்கின்றார். எப்படி நிராகார சிவபாபா என்று சொல்கிறார்கள், அவருடைய தந்தையை சொல்லுங்கள்? பிறகு சாகார பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் தந்தையை சொல்லுங்கள். சிவபாபா தத்தெடுக்கப்பட்டவர் இல்லை. இவர் தத்தெடுக்கப்பட்டவர் ஆவார். இவரை சிவபாபா தத்தெடுத்திருக்கிறார் என்று சொல்லலாம். விஷ்ணுவை சிவபாபா தத்தெடுத்திருக்கிறார் என்று சொல்ல முடியாது. பிரம்மாவிலிருந்து விஷ்ணுவாக ஆகின்றார் என்பதை நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். தத்தெடுக்கப்படவில்லை. சங்கரை பற்றியும் சொல்லப்பட்டுள்ளது, அவருக்கு எந்த நடப்பும் இல்லை. பிரம்மாவிலிருந்து விஷ்ணு, விஷ்ணுவிலிருந்து பிரம்மா, இது 84 பிறவிகளின் சக்கரமாகும். பிறகு சங்கர் எங்கிருந்து வந்தார். அவருடைய படைப்பு எங்கே. பாபாவின் படைப்புகளே ஆகும், அவர் அனைத்து ஆத்மாக்களுக்கும் தந்தையாக இருக்கின்றார் மற்றும் பிரம்மாவின் படைப்பு மனிதர்கள் அனைவரும் ஆவர். சங்கருடைய படைப்பு எங்கே இருக்கிறது? சங்கரின் மூலம் எந்த மனித உலகமும் படைக்கப்படுவதில்லை. பாபா வந்து இந்த விஷயங்கள் அனைத்தையும் புரிய வைக்கின்றார் இருந்தாலும் குழந்தைகள் அடிக்கடி மறந்து விடுகிறார்கள். ஒவ்வொருவருடைய புத்தியும் வரிசைகிரமமாக இருக்கிறது அல்லவா. எந்தளவிற்கு புத்தி இருக்கிறதோ அந்தளவிற்கு டீச்சரின் படிப்பை தாரணை செய்ய முடியும். இது எல்லையற்ற படிப்பாகும். படிப்பின்படி படி தான் வரிசைகிரமமாக பதவியை அடைகிறார்கள். மனிதனிலிருந்து தேவதையாவதற்கான படிப்பு ஒன்று தான், ஆனால் இராஜ்யம் உருவாகிறது அல்லவா. நாம் எந்த பதவி அடைவோம் என்பது புத்தியில் வர வேண்டும். ராஜாவாக ஆவது என்பது உழைக்கும் காரியமாகும். ராஜாக்களிடம் தாச-தாசிகளும் வேண்டும். யார் தாச-தாசிகளாக ஆகிறார்கள், என்பதையும் நீங்கள் புரிந்து கொள்ளலாம். வரிசைகிரமான முயற்சியின்படி ஒவ்வொருவருக்கும் தாசிகள் கிடைப்பார்கள். எனவே பிறவி-பிறவிகளுக்கும் தாச-தாசிகளாகும் அளவிற்கு படிக்கக் கூடாது. உயர்ந்தவர்களாக ஆவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

பாபாவின் நினைவில் தான் உண்மையான அமைதி இருக்கிறது, கொஞ்சம் புத்தி இங்கே-அங்கே சென்றாலும் கூட நேரம் வீணாகும். வருமானம் குறையும். சதோபிரதானமாக ஆக முடியாது. கைகளின் மூலம் காரியத்தை செய்து கொண்டே இருங்கள், மனதினால் பாபாவை நினைவு செய்யுங்கள் என்பதும் புரிய வைக்கப்பட்டுள்ளது. சரீரத்தை ஆரோக்கியமாக வைக்க சுற்றுங்கள், (நடைபயிற்சி) இதையும் செய்யுங்கள். ஆனால் புத்தியில் பாபாவின் நினைவு இருக்கட்டும். ஒருவேளை தங்களுடன் யாராவது இருந்தால் கோள் சொல்லி கலகமூட்டக் கூடாது. இதற்கு ஒவ்வொருவருடைய மனதிற்கும் ஏற்புடையதல்ல. இப்படிப்பட்ட மனநிலையில் சுற்றி வாருங்கள் என்று பாபா புரிய வைத்து விடுகிறார். பாதிரியார்கள் முற்றிலும் அமைதியாக செல்கிறார்கள், நீங்கள் முழு நேரமும் ஞானத்தின் விஷயங்களை பேசுவதில்லை பிறகு நாக்கை அமைதியில் கொண்டு வந்து சிவபாபாவின் நினைவில் பந்தயம் செய்ய வேண்டும். எப்படி சாப்பிடும் போது பாபா சொல்கிறார் அல்லவா - நினைவில் அமர்ந்து சாப்பிடுங்கள், தங்களுடைய சாண்டை பாருங்கள். நான் மறந்து விடுகின்றேன் என்று பாபா தன்னுடைய அனுபவத்தைக் கூறுகின்றார். முயற்சி செய்கின்றேன், பாபா முழு நேரமும் நினைவில் இருப்பேன் என்று பாபாவிற்கு கூறுகின்றேன். தாங்கள் என்னுடைய இருமலை நிறுத்துங்கள். இனிப்பைக் குறையுங்கள். நான் எப்படி உழைக்கின்றேனோ, (முயற்சி) அதை சொல்கின்றேன். ஆனால் நானே மறந்து விடுகின்றேன் எனும்போது இருமல் எப்படி குறையும். எந்த விஷயங்களை பாபாவோடு பேசுகின்றேனோ, அதை உண்மையாகக் கூறுகின்றேன். பாபா குழந்தைகளுக்கு கூறி விடுகின்றார், குழந்தைகள் பாபாவிற்கு சொல்வதில்லை, வெட்கம் வருகிறது. தரையை கூட்டுங்கள், உணவு சமைக்கும்போதும்

கூட சிவபாபாவின் நினைவில் இருந்து செப்தீர்கள் என்றால் சக்தி வரும். இந்த யுக்தியும் வேண்டும், இதில் உங்களுக்குத் தான் நன்மை ஏற்படும் பிறகு நீங்கள் நினைவில் அமர்ந்தீர்கள் என்றால் மற்றவர்களுக்கும் கவர்ச்சி ஏற்படும். ஒருவர்-மற்றவருக்கு கவர்ச்சி ஏற்படுகிறது அல்லவா. எந்தளவிற்கு நீங்கள் அதிகம் நினைவில் இருப்பீர்களோ அந்தளவிற்கு நன்கு அமைதியாகிவிடும். நாடகத்தின்படி ஓரிருவருக்கு தாக்கம் ஏற்படுகிறது. நினைவு யாத்திரை மிகவும் நன்மை செய்யக்கூடியதாகும், இதில் பொய் பேசுவதற்கான அவசியம் இல்லை. உண்மையான தந்தையின் உண்மையான குழந்தைகள் என்றால் உண்மையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். குழந்தைகளுக்கு அனைத்தும் கிடைக்கிறது. உலகத்தின் இராஜ்யமே கிடைக்கிறது எனும்போது பேராசைப் பட்டு 10 - 20 சேலைகளை ஏன் சேர்த்துக் கொள்கிறீர்கள். ஒருவேளை அதிக பொருட்களை சேர்த்து வைத்துக் கொண்டே இருந்தீர்கள் என்றால் இறக்கும் நேரத்தில் நினைவிற்கு வரும் ஆகையினால் தான் உதாரணம் கொடுக்கப்படுகிறது, கைத்தடியை கூட விட்டு விடுங்கள் என்று மனைவி சொன்னார், இல்லையென்றால் இது கூட நினைவு வரும். எதுவும் நினைவிற்குக் கூடாது. இல்லையென்றால் உங்களுக்குத் தான் கஷ்டத்தை கொண்டு வருகிறது. பொய் சொல்வதின் மூலம் நூறு மடங்கு பாவம் ஏறி விடுகிறது. சிவபாபாவின் பண்டாரா எப்போதும் நிறைந்திருக்கிறது, அதிகம் வைத்துக் கொள்வதற்கு அவசியம் என்ன உள்ளது. யாருடையதாவது திருடு போய் விட்டால் அனைத்தும் கொடுக்கப்படுகிறது. குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு பாபாவிடமிருந்து இராஜ்யம் கிடைக்கிறது, எனும்போது துணி போன்றவை கிடைக்காதா. வீணான செலவு மட்டும் செய்யக் கூடாது ஏனென்றால் அபலைகள் தான் சொர்க்கத்தின் ஸ்தாபனையில் உதவி செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய பணத்தை அப்படியே வீணாக்க கூடாது. அவர்கள் உங்களை வளர்க்கிறார்கள் என்றால் உங்களுடைய காரியம் அவர்களை வளர்ப்பதாகும். இல்லையென்றால் நூறு மடங்கு பாவம் தலையில் ஏறி விடுகிறது. நல்லது!

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமான பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:-

- 1) பாபாவின் நினைவில் அமரும்போது கொஞ்சம் கூட புத்தி இங்கே-அங்கே அலைபாயக் கூடாது. எப்போதும் வருமானம் சேர்ந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். அப்படியே (அமைதி) நிசப்தமாகிப் போகும் அளவிற்கு நினைவு இருக்க வேண்டும்.
- 2) சரீரத்தை ஆரோக்கியமாக வைத்துக் கொள்ள சுற்றுவதற்கு (நடைபயிற்சியில்) செல்கிறீர்கள் எனும்போது தங்களுக்குள் மற்றவர்களைப் பற்றிய சிந்தனை செய்ய வேண்டாம். நாக்கை அமைதியாக வைத்து பாபா நினைவு செய்வதற்கான பந்தயம் செய்யுங்கள். உணவைக் கூட பாபாவின் நினைவில் இருந்து சாப்பிட வேண்டும்.

வரதானம்: எல்லையற்ற வைராக்கிய உள்ளுணர்வின் மூலம் அனைத்து பற்றுதல்களிலிருந்தும் விடுபட்டிருக்கக் கூடிய உண்மையான ராஜரிஷி ஆகுக!

ராஜரிஷி என்றால் ஒருபுறம் இராஜ்யம் மற்றொரு புறம் ரிஷி அதாவது எல்லையற்ற வைராக்கியம். ஒருவேளை எங்கேயாவது தன்னிடத்திலோ, மனிதர்களிடத்திலோ, பொருட்களிடத்திலோ எங்கேயாவது பற்று இருந்தது என்றால் ராஜரிஷி கிடையாது. யாருடைய எண்ணத்தளவில் கூட கொஞ்சம் பற்று இருக்கிறதோ அவர்களுடையது இரண்டு படகில் கால் வைத்திருப்பது போலாகும், பிறகு இங்கேயும் இருக்க மாட்டார்கள், அங்கேயும் இருக்க மாட்டார்கள். ஆகையினால் ராஜரிஷியாக ஆகுங்கள், எல்லையற்ற வைராக்கியம் உடையவர்களாகுங்கள் அதாவது ஒரு பாபாவைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை, என்ற பாடத்தை உறுதியாக்குங்கள்.

கலோகன்: கோபம் அக்னி ரூபமாகும், அது தன்னையும் எரிக்கிறது மற்றும் மற்றவர்களையும் எரித்து விடுகிறது ஆகையினால் கோபத்திலிருந்து விடுபட்டவர்களாகுங்கள்.